

жегробскій Трулль. Но изгоряха токмо оніі мѣста, кои-то владувать тіи нечестивіи, а на мѣста-та, кои-то принадлежавать на Латин-ски-те калугеры, сами-те законни стражи на Іисусъ Христовова гробъ, като стигна огня, чудесно убоися, и не ги изгори.

Верху тыя отвѣщавамы, какъ подиръ оній пожаръ, кой-то никакъ не може да ся отдаде на Грекы-те, вси-те христіяне, а особно Грекы-те и Френцы-те, и Армени-те донесоха предъ Дивана записи-те си, за да ся испыта на кого прилича право-то, да поднови Трулль-атъ. Прочетохася записи-те, кои-то съ такова ясность казва, че Латини-те иматъ, сравниха-ся съ Гречески-те, и понеже, благодать на нелицепріемность-та и просвѣщеніе-то на Пречестно-то наше Правителство, припознася тя-жесть-та на Греческите записи, и какъ тіи са-ми са законни-те притяжатели на Святы-те мѣста: знаменито ся отдаде право-то на Іеру-салимскій патріархъ да воздвигне Трулло-то. Со все това Г. Боре прибѣгва и тука на обыкно-венно-то си извиненіе, че Грекы-те разрати-ха Турцы-ти съ пары; и така навиха. И на гнѣвъ-атъ си отгорѣ докачува и Французскія тогда посланникъ, Пречестныя Генераль Се-bastіянъ.

На конецъ Г. Боре, като че бѣше веке господарь и владѣтель на Святы-те мѣста, и съ имя-то на вси-те Латински калугеры, не-